

ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮ

ਬਹੁਮਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸਿੱਖਿਅਤ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਵੀ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਸੀਮਾ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਨਵਾਂ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉੱਪਰ ਕੀਤੇ ਨਿਰੀਖਣ. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਖਰਚੇ ਧਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਹਿਣ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ।

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ

ਫੁਲ ਬੈਂਚ

ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇੰਦਰ ਦੇਵ ਦੁਆ, ਦਯਾ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਮਹਾਜਨ ਅਤੇ

ਐਚ.ਆਰ ਖੰਨਾ, ਜੇ.ਜੇ.

ਪਦਮ ਪਰਸ਼ਾਦ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਲੋਕ ਨਾਥ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

1956 ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 998.

ਨੈਗੋਸ਼ੀਏਬਲ ਇੰਸਟਰੂਮੈਂਟਸ ਐਕਟ (1801 ਦਾ XXVI)- ਐੱਸ. 8 ਅਤੇ 78—ਪ੍ਰੋਮਿਸਰੀ ਨੋਟ ਦੇ ਮਿ੍ਰਤਕ ਢੇਣ ਵਾਲੇ ਦਾ ਵਾਰਸ—ਕੀ ਵਾਅਦਾ ਨੋਟ 'ਤੇ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਇਸ ਦੇ ਨਿਰਮਾਤਾ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਆਯੋਜਿਤ, ਕਿ, ਇੱਕ. ਇੱਕ ਮਿ੍ਰਤਕ ਧਾਰਕ ਦਾ ਵਾਰਸ ਵਾਅਦਾ ਨੋਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਿਆ ਸਕਦਾ ਹੈ ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਜਿਹੇ ਵਾਰਸ ਨੂੰ ਨੈਗੋਸ਼ੀਏਬਲ ਇੰਸਟਰੂਮੈਂਟਸ ਐਕਟ, 1881 ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਧਾਰਕ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਅਤੇ 78 ਅਜਿਹੇ ਵਾਰਸ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਰੁਕਾਵਟ ਨਾ ਬਣੇ ਕਿ ਉਹ ਵਾਅਦਾ ਨੋਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰ ਸਕੇ ਅਤੇ ਮਿ੍ਰਤਕ ਧਾਰਕ ਤੋਂ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰ ਸਕੇ। ਧਾਰਾ 78 ਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਇੱਕ ਸਾਧਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸਿਰਫ਼ ਧਾਰਕ ਕੋਲ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜੜ੍ਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਪ੍ਰੋਮਿਸਰੀ ਨੋਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਭਗਤਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉਹ ਜਾਇਜ਼ ਡਿਸਚਾਰਜ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਵੈਧ ਡਿਸਚਾਰਜ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਵਾਅਦਾ ਨੋਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਸਕਦਾ। ਇਕੱਲੇ ਵਾਰਸ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਵਿਰਾਸਤ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰੋਮਿਸਰੀ ਨੋਟ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਨਿਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚ ਉਹ ਇਕਲੌਤਾ ਪ੍ਰਤੀ ਪੁੱਤਰ ਹੈ ਜੋ ਜਾਇਜ਼ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਡਿਸਚਾਰਜ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਮਿਸਰੀ ਨੋਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ,

31 ਅਕਤੂਬਰ, 1961 ਨੂੰ ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਡੀ.ਕੇ. ਮਹਾਜਨ ਦੁਆਰਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਦੇ ਕਾਰਨ ਇੱਕ ਪੂਰੇ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਕੇਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। . ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਆਖਰਕਾਰ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ "

ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਇੰਦਰ ਦੇਵ ਦੁਆ, ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ/ਡੀ.ਕੇ ਮਹਾਜਨ ਅਤੇ ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਐਚ.ਆਰ.ਖੰਨਾ, 18 ਮਾਰਚ, 1964 ਨੂੰ।

ਸ਼੍ਰੀ ਓਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਅਗਰਵਾਲ, ਸਬ-ਜੱਜ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਜਗਾਧਰੀ, ਮਿਤੀ 21 ਅਗਸਤ, 1956 ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀ ਐਚ.ਐਸ. ਭੰਡਾਰੀ, ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਅੰਬਾਲਾ, ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ, ਮਿਤੀ - 17 ਮਈ, , 1956, ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦਾ ਫਰਮਾਨ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ। 2,164, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲਾਗਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ.

ਐਸਕੇ ਜੈਨ, ਗੋਕਲ ਚੰਦ ਮਿੱਤਲ ਅਤੇ ਪੀਸੀ ਜੈਨ, ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਚੰਦ, ਵਕੀਲਾਂ ਵੱਲੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।

ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਤਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਸ਼ਰਮਾ ।

ਨਿਰਣਾ

ਮਹਾਜਨ, ਜੇ.—ਇਹ ਅਪੀਲ ਮੇਰੇ 31 ਅਕਤੂਬਰ, 1961 ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਮਹਾਜਨ, ਜੇ. ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ। ਮੁੱਖ ਸਵਾਲ ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, ਕੀ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਵਾਰਸ ਜਿਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਾਅਦਾ ਨੋਟ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇੱਕ ਪ੍ਰੋਨੋਟ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਦੂਸਰਾ ਸਵਾਲ ਜੋ ਮੇਰੇ ਸੰਦਰਭ ਆਰਡਰ ਵਿੱਚ ਸੰਯੁਕਤ ਵਾਰਸਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੀ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਜਾਇਜ਼ ਡਿਸਚਾਰਜ ਦੇਣ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਜੋ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਦੋ ਵਾਰਸਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸਵਾਲ ਦੇ ਪ੍ਰੋਨੋਟ ਲਈ ਆਪਣਾ ਹੱਕ ਛੱਡ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਸਮੁੱਚੇ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲਈ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਬਿਆਨ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਲੋਕ ਨਾਥ ਮੁਦਈ ਦੇ ਦਾਦਾ ਦਵਾਰਕਾ ਦਾਸ ਨੇ ਸੀ.

ਪਦਮ ਪਰਸ਼ਾਦ ਨੇ ਕੁਝ ਜਾਇਦਾਦ (ਦੋ ਦੁਕਾਨਾਂ) ਪਦਮ ਪਰ-ਲੋਕ ਨਾਥ ਨੂੰ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਰੁਪਏ ਦੇ ਸਾਲਾਨਾ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਸ਼ੈਡ। 600. ਇਹ ਜਾਇਦਾਦ ਪਦਮ ਪਰਸ਼ਾਦ ਦੁਆਰਾ ਮਹਾਜਨ ਕੋਲ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ , ਜੇ. ਦਵਾਰਕਾ ਦਾਸ। ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਲੀਜ਼ ਮਨੀ ਦੇ ਖਾਤੇ 'ਤੇ 1,200 ਰੁਪਏ ਬਕਾਇਆ ਸਨ। ਰੁ. ਪਦਮ ਪਰਸ਼ਾਦ

ਦੁਆਰਾ ਦਵਾਰਕਾ ਦਾਸ ਤੋਂ 400 ਰੁਪਏ ਨਕਦ ਲਏ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ 8 ਜੁਲਾਈ, 1952 ਨੂੰ, 1000 ਰੁਪਏ ਦਾ ਪ੍ਰੋਨੋਟ। ਪਦਮ ਪਰਸ਼ਾਦ ਦੁਆਰਾ ਦਵਾਰਕਾ ਦਾਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ 1,600 ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪ੍ਰੋਨੋਟ ਵਿੱਚ ਵਿਆਜ ਦੀ ਦਰ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। 1 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਦਵਾਰਕਾ ਦਾਸ ਆਪਣੀ ਵਿਧਵਾ ਲੋਕ ਨਾਥ ਆਪਣੇ ਪੋਤੇ ਤਾਰਾ ਵਤੀ ਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਛੱਡ ਗਿਆ।

ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲੋਕ ਨਾਥ ਦੁਆਰਾ ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 2,164 ਮੂਲ ਅਤੇ ਬਕਾਇਆ ਵਿਆਜ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ 8 ਜੁਲਾਈ, 1952 ਦੇ ਪ੍ਰੋਨੋਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੁਦਈ ਲੋਕ ਨਾਥ ਨੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਕਿ ਉਹ ਦਵਾਰਕਾ ਦਾਸ ਦਾ ਇਕਲੌਤਾ ਵਾਰਸ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਪਦਮ ਪਰਸ਼ਾਦ ਤੋਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਰਕਮ ਵਸੂਲਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਤਾਰਾ ਵਤੀ ਨੂੰ ਧਿਰ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਪਦਮ ਪਰਸ਼ਾਦ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਇਤਰਾਜ਼ 'ਤੇ, ਤਾਰਾ ਵਤੀ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ 15 ਦਸੰਬਰ, 1955 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਤਾਰਾ ਵਤੀ ਨੂੰ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਦਾ ਕੋਈ ਹੱਕ, ਸਿਰਲੇਖ ਜਾਂ ਵਿਆਜ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਸੀ। 22 ਮਾਰਚ, 1955 ਨੂੰ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰਕੇ ਇਸ ਰਕਮ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਹੱਕ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਉਸਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਪਦਮ ਪਰਸ਼ਾਦ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਬਚਾਅ ਵਿੱਚ ਕਈ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ। ਉਸ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਮੁੱਦੇ ਇੱਥੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ ਉਹ ਉਸੇ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਦੇ ਹਨ-

“(1) ਕੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੋਨੋਟ ਦਾਖਲੇ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਜੇ ਵਿਚਾਰੇ ਬਿਨਾਂ ਸੀ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ 900?”

(2) ਕੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਵਿਆਜ ਦੰਡ ਪਦਮ ਸੀ ਪਰਸ਼ਾਦ ਜਾਂ ਮਿਸ਼ਰਿਤ ਵਿਆਜ ਦੀ ਰਕਮ $\wedge$ Nath ਵਜੋਂ ਅਤੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ? ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਲਈ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਕਿਸ ਕਟੌਤੀ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ? ਮਹਾਜਨ, ਜੇ.

(3) ਕੀ ਮੁਦਈ ਸ਼ਾਹੂਕਾਰ ਦਾ ਲਾਇਸੈਂਸ ਲਏ ਬਿਨਾਂ ਮੌਜੂਦਾ ਸੂਟ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਸਕਦਾ ਸੀ ?

(4) ਕੀ ਮੁਦਈ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗਤਾਂ ਅਤੇ ਵਿਆਜ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ?

(5) ਕੀ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 2 ਦਾ ਵਿਵਾਦ ਵਿਚਲੇ ਕਰਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ? ਜੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਕਿਸ ਹੱਦ ਤੱਕ?”

ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਦਮ ਪਰਸ਼ਾਦ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 4 ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਮੁਦਾ ਨੰਬਰ 5 ਮੁਦਾਲਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਪਾਇਆ ਗਿਆ। ਤਾਰਾ ਵਤੀ, ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਕਿ ਰੁਪਏ ਲਈ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ. 2,164 ਦੀ ਲਾਗਤ ਨਾਲ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ, ਪਦਮ ਪਰਸ਼ਾਦ ਨੇ ਇਕੱਲੇ ਜ਼ਿਲਾ ਜੱਜ, ਅੰਬਾਲਾ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲਾ ਜੱਜ, ਅੰਬਾਲਾ ਅੱਗੇ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੇ ਇਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੇਵਲ ਦੋ ਹੀ ਮਾਮਲੇ ਉਠਾਏ ਗਏ ਸਨ: (1) ਕਿ ਝਗੜੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਦਵਾਰਕਾ ਦਾਸ ਮਿ੍ਰਤਕ ਨਾਮੀ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਅਧੀਨ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਉਸ ਨੂੰ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਹੁਕਮ ਅਨੁਸਾਰ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰੋਮਿਸਰੀ ਨੋਟ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸਲਈ, ਮੁਦਈ ਜੇ ਪ੍ਰੋਮਿਸਰੀ ਨੋਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਕਿ ਮੁਦਈ ਅਗਲਾ ਵਾਰਸ ਹੈ, ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਨਤੀਜਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਨੋਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਲਿਆਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। (2) ਇਹ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ, ਤਾਰਾ ਵਤੀ ਨੂੰ ਦਵਾਰਕਾ ਦਾਸ ਦੀ ਵਿਧਵਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਉਸ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਬਰਾਬਰ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਜੇ

ਪਦਮ ਪਰਸ਼ਾਦ ਅਗਲੇ ਵਾਰਸਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਇਹ ਲੋਕ ਨਾਥ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੁਆਰਾ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਹੋਰ ਤਾਰਾ ਵਤੀ ਨੂੰ ਸੀਮਾ- ਮਹਾਜਨ, ਜੇ. ਨੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਅਨੁਸਾਰ ਰੋਕਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਸਮਝੌਤਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ. 1 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਤਾਰਾ ਵਤੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰੋਨੋਟ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦਾ ਕੋਈ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਜਿਹੇ ਟਰਾਂਸਫਰ ਨੂੰ ਨੈਗੋਸ਼ੀਏਬਲ ਇੰਸਟਰੂਮੈਂਟਸ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਮਾਨਤਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਸਮਝੌਤਾ ਡੀਡ ਨਾ ਤਾਂ ਮੋਹਰ ਲਗਾਈ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਰਜਿਸਟਰਡ ਸੀ। ਪ੍ਰੋਨੋਟ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਤਬਾਦਲੇ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਸਮਰਥਨ ਦੇ ਕੇ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ ਕਿ ਨੈਗੋਸ਼ੀਏਬਲ ਇੰਸਟਰੂਮੈਂਟਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਕਿਸੇ ਮਿ੍ਰਤਕ ਧਾਰਕ ਦੇ ਵਾਰਸ ਜਾਂ ਵਾਰਿਸਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਨੋਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਨਹੀਂ ਬਣਦੇ। ਮਿ੍ਰਤਕ. ਇਸ ਲਈ, ਮੌਜੂਦਾ ਸੂਟ ਸਮਰੱਥ ਸੀ। ਸਮਝੌਤਾ ਡੀਡ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ. 1 ਦੀ ਸਵੀਕਾਰਤਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅੰਕ 'ਤੇ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਅਮਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਇੰਡਾ (1) ਵਿੱਚ ਲਾਹੌਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ.) ਨੂੰ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ. 1 ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ 'ਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਤਾਰਾ ਵਤੀ ਨੇ ਪ੍ਰੋਨੋਟ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਅਧਿਕਾਰ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ■ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਮੁਦਈ ਵਸੂਲੀ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ।

ਪ੍ਰੋਨੋਟ 'ਤੇ ਬਕਾਇਆ ਸਾਰੀ ਰਕਮ। ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿ ਤਾਰਾ ਵਤੀ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜੁਆਇਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਤਾਰਾ ਵਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਨੋਟ ਰਕਮ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਉਸਦੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੀ ਲੜੀ ਨੂੰ

(1) ਏਆਈਆਰ 1934 ਲਾਹੌਰ 988

(2) ਨਤੀਜਾ. ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਧਿਰ ਸੀ, ਕਾਂਸ਼ੀ ਰਾਮ ਲੋਕ ਨਾਥ ਅਤੇ ਵੀ. ਉਤਮੀ (2), ਟੀ ਵਿੱਚ ਚੀਫ਼ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪਦਮ ਜਾਰਡ ਦਿਰਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਮਹਾਜ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ-ਵਿਸ਼ੇ ਵਿੱਚ) ਜੇ. ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ, ਹੋਰ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੁੱਗਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਲਝਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ ਪਾਬੰਦੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ, ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਮੈਂ ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਜੇ.ਟੀ.

ਯਾਨੀ ਕਿ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਿਵੇਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਹੀ ਸਵਾਲ ਬਹਿਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇੱਕ ਮਿ੍ਰਤਕ ਧਾਰਕ ਦਾ ਵਾਰਸ ਇੱਕ ਵਾਅਦਾ ਨੋਟ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਿਆ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਵਾਰਸ ਨੂੰ ਲਿਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। ਪ੍ਰੋਮਿਸਰੀ ਨੋਟ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਬਕਾਇਆ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਨੈਗੋਸ਼ੀਏਬਲ ਇੰਸਟਰੂਮੈਂਟਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 8 ਅਤੇ 78 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ। ਸੰਦਰਭ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਲਈ ਇਹਨਾਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ-

"8. ਧਾਰਕ. -ਪ੍ਰੋਮਿਸਰੀ ਨੋਟ, ਐਕਸਚੇਂਜ ਦੇ ਬਿੱਲ, ਜਾਂ ਚੈਕ ਦੇ 'ਧਾਰਕ' ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਨਾਂ 'ਤੇ ਇਸ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਮੁੜ ਕਵਰ ਕਰਨ ਲਈ, ਉਹ ਇਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਧਿਰ ਹੈ।

ਜਿੱਥੇ ਨੋਟ ਦਾ ਬਿੱਲ ਜਾਂ ਚੈਕ ਗੁਆਚ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਈਡੀ ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਦਾ ਧਾਰਕ ਵਿਅਕਤੀ ਅਜਿਹੇ ਨੁਕਸਾਨ ਜਾਂ ਤਬਾਹੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਹੱਕਦਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

"78. ਜਿਸ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।—' ਧਾਰਾ 82 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਧਾਰਾ (ਸੀ), ਪ੍ਰੋਮਿਸਰੀ ਨੋਟ 'ਤੇ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ, ਐਕਸਚੇਂਜ ਦਾ ਬਿੱਲ ਜਾਂ ਚੈਕ, ਨੂੰ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ।

(1) 57 ਪੀਆਰ 1905

(2) ਨਿਰਮਾਤਾ ਜਾਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਸਾਧਨ ਦੇ ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇ।"

'ਧਾਰਕ' ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਨਾਂ 'ਤੇ ਨੈਗੋਸ਼ੀਏਬਲ ਇੰਸਟਰੂਮੈਂਟ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ 'ਤੇ ਧਿਰਾਂ ਤੋਂ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਜਾਂ ਵਸੂਲੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 78 ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰੋਮਿਸਰੀ ਨੋਟ 'ਤੇ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਿਸ ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਸ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਜਾਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਇਸ 'ਤੇ ਦੇਣਦਾਰੀ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ 'ਤੇ, ਕੇਸ-ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਬਹੁਤਾਤ ਵਧ ਗਈ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮਿ੍ਰਤਕ ਦੇ ਵਾਰਸ ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਨਿਯਮ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁਲਝਿਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। . ਨਿਆਂਇਕ ਰਾਏ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਮਿ੍ਰਤਕ ਧਾਰਕ ਦਾ ਵਾਰਸ ਵਾਅਦਾ ਨੋਟ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਿਆ ਸਕਦਾ ਹੈ ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਜਿਹੇ ਵਾਰਸ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 8 ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਧਾਰਕ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਫੈਸਲਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੇਸ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਲਗਭਗ ਇਕਮਤ ਹਨ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੇ ਵਾਰਸ ਦੇ ਵਾਅਦੇ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਮਿ੍ਰਤਕ ਧਾਰਕ ਤੋਂ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿਚ ਕੋਈ ਰੁਕਾਵਟ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਫੈਸਲਾ ਜਿਸਦਾ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਅਸਰ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਹੈ ਸੈਂਕਰ ਲੋਡ ਗੋਵਿੰਦਾ ਡੋਸ ਬਨਾਮ ਮੁਨੱਪਾ ਨਾਇਡੂ (3), ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਕੋਰਟ ਆਫ ਵਾਰਡਜ਼ ਦਾ ਮੈਨੇਜਰ, ਉਸ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦਾ ਕੋਰਸ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਤੋਂ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਜਾਇਦਾਦ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੇਣ ਯੋਗ ਪ੍ਰੋਮਿਸਰੀ ਨੋਟਸ ਜਾਂ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੇ ਹੋਏ ਅਹਾਤੇ ਦੇ ਕਿਰਾਏ ਅਤੇ ਮੁਨਾਫ਼ਿਆਂ ਲਈ ਆਰਡਰ, ਇਹ ਅਜਿਹੇ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਵਾਲੇ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਵਾਰਸਾਂ ਲਈ ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰੋਮਿਸਰੀ ਨੋਟਾਂ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸੁਪਰਿਨਟਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸੌਂਪਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰੋਮਿਸਰੀ ਨੋਟਸ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਮਰਥਨ ਜਾਂ ਹੋਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੇ। ਇਹ ਸੀ

—

ਪਦਮ ਪਰਸ਼ਾਦ ਮਿਲਰ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਮੁੱਖ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰੋਮਿਸਰੀ ਨੋਟ ਵਿੱਚ ਸੰਪੱਤੀ ਵੀ ਮਹਾਜਨ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ. ਲੋਕ ਨਾਥ ਅਤੇ ਸਮੇਂ ਦਾ ਅਗਲਾ ਫੈਸਲਾ ਰਾਮਨਾਧਨ ਚੇਟੀ ਬਨਾਮ ਕਥਾ ਵੇਲਨ (4) ਹੈ। ਇੱਕ ਹੋਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਟਰੱਸਟੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਇੱਕ ਵਾਅਦਾ ਨੋਟ ਉਸ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਬਿਨਾਂ ਸਮਰਥਨ ਜਾਂ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਨੈਗੋਸ਼ੀਏਬਲ ਇੰਸਟਰੂਮੈਂਟਸ ਐਕਟ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਵੰਡ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕੁੱਪਸਵਾਮੀ ਮੁਦਾਲੀ ਬਨਾਮ ਨਰਯਾਹਸਵਾਮੀ ਅਈਅਰ (5) ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਬਿੱਲ ਦੇ ਧਾਰਕ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋਣ 'ਤੇ ਇਸ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਉਸਦੇ ਨਿੱਜੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ, ਅਰਥਾਤ, ਪ੍ਰਬੰਧਕਾਂ ਜਾਂ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕਾਂ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਦੇ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਕੇਸ

ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਵਾਲ ਉੱਠਦਾ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਲੀਗੇਟੀ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿਵ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰੋਨੋਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਨੇ ਲੀਗੇਟੀ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰੋਨੋਟ ਨੂੰ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿਵ ਦੁਆਰਾ ਲੀਗੇਟੀ ਨੂੰ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਲੀਗੇਟੀ ਨੇ ਪ੍ਰੋਨੋਟ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦਿਲਚਸਪੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿਵ ਦੁਆਰਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਾਰਿਸ ਤੋਂ ਜੋ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਸੀ। ਸੁਬਾਰਾਯੂਭੂ ਬਨਾਮ ਸੁਬਾਰਾਯੂਭੂ (6) ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਅਦਾ ਨੋਟ ਅਲਾਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਲਾਟੀ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਲਾਟੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੋਨੋਟ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਵਾਰਡ ਸੂਟ ਨੋਟ ਦੇ ਦੂਜੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਵਜੋਂ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਲਾਟੀ ਨੂੰ ਇਸ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਇਸਦਾ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਵੀਰੱਪਾ ਬਨਾਮ ਮਹਾਦੇਵੱਪਾ (7) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਲਟ ਨਜ਼ਰੀਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ,

(4)

(5) ਏਆਈਆਰ 1923 ਮੈਡ. 593.

(6) ਏਆਈਆਰ 1935 ਮੈਡ. 473.

(7) ਏਆਈਆਰ 1934 ਬੰਬ 456.

(8) ਪਦਮ ਪਰਸ਼ਾਦ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਾਸਤਵਿਕ ਟਕਰਾਅ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਲੋਕ ਨਾਥ ਅਤੇ ਪੀ-358 ਵਿੱਚ ਮਰਫੀ ਜੇ ਦੁਆਰਾ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਹੋਰ "ਇਸ ਵਿੱਚ ਅਵਾਰਡ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਹਿੱਸੇ ਜਾਣ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਹ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਉਣਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਲਾਭਪਾਤਰੀ ਹੈ, ਮੁਦਈ ਵਿੱਚ ਫਲਿਸ ਪੁੱਤਰ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਤਾ ਹੈ, ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਿਰਸ਼ਟੀਕੋਣ ਲਈ ਕਾਫੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨੋਟ ਦਾ ਕੋਈ ਤਬਾਦਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਮਲਕਾਂਤ ਗੋਪਾਲਜੀ ਬਨਾਮ ਮਾਧਵਜੀ ਵਿੰਘਜੀ (8) ਵਿੱਚ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਵਾਡੀਆ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਪਿਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਾਅਦਾ ਨੋਟ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਦਾ ਇਕਲੌਤਾ ਪੁੱਤਰ ਪਿਤਾ ਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ ਇਕੱਲੇ ਜੀਵਿਤ ਸਹਿ-ਭਾਗੀਦਾਰ ਵਜੋਂ ਰਕਮ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਅਤੇ ਅਣਵੰਡੇ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਜਿਸਦਾ ਉਹ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਪਿਤਾ ਮੈਂਬਰ ਸਨ ਜਾਂ ਵਿਕਲਪਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਇੱਕਲੇ ਵਾਰਸ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਵਜੋਂ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਸਹਿ-ਪਾਰਸਨਰ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮਿ੍ਰਤਕ ਮੈਂਬਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਬਚ ਕੇ ਜਾਇਦਾਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਮਿ੍ਰਤਕ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਵਜੋਂ। ਅਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇਹ ਕੇਸ ਇਹ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰਸ ਜੋ ਮਿ੍ਰਤਕ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਵਜੋਂ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਸਫਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਮਿ੍ਰਤਕ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਾਅਦੇ ਦੇ ਨੋਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਾਂਤਾਰਾਮ ਵਿੱਠਲ ਵਾਕਡੇ ਬਨਾਮ ਸ਼ਾਂਤਾਰਾਮ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਕਰ (9) ਵਿੱਚ ਪੀ. ਰਿਪੋਰਟ ਦਾ 452- v

“ਪਰ ਜੇ ਧਾਰਕ ਮਰ ਗਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀਆਂ ਨੂੰ, ਮੇਰੇ ਖਿਆਲ ਵਿੱਚ, ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮਿਸਟਰ ਪਾਫੁਲੋਕਰ ਜੋ ਕਿ ਕੁਝ ਝਿਜਕ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ, ਆਖਰਕਾਰ ਇਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ। ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੋ ਇਸ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਹੈ। ਇਹ ਐਕਟ ਬਿੱਲਾਂ, ਨੋਟਾਂ ਅਤੇ ਚੱਕ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਅਤੇ ਗੱਲਬਾਤ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਪੱਖੀ ਨਹੀਂ ਹੈ-

(9) ਏਆਈਆਰ 1935 ਬੰਬ 343.

(10) ਏਆਈਆਰ 1938 ਬੰਬ 451.

(11) ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਲੋਕ ਨਾਥ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੇ ਪਦਮ ਪਰਸ਼ਾਈ ਯੰਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਸਾਰਣ ਲਈ ਵੀ . ਹੋਰ

ਉਪਰੋਕਤ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਾਅਦਾ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸ ਦੇ ਤਿੰਨ ਪੁੱਤਰਾਂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਭਰਾ ਨੇ ਨੋਟ 'ਤੇ ਪੈਸੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕੀਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਤੱਕ ਰਹਿਣ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਬੇਟੇ ਅਤੇ ਭਰਾ ਸਹਿ-ਭਾਗੀਦਾਰਾਂ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ, ਪਰ ਉਹ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਿ੍ਰਤਕ ਧਾਰਕ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧ ਵਜੋਂ ਨੋਟ 'ਤੇ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਦਰਨੇਲ ਬਨਾਮ ਨਮੋਹਨਦਾਸ ਲਾਲੂਭਾਈ (10) ਵਿੱਚ ਤੱਥ ਇਹ ਸਨ ਕਿ ਇੱਕ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਫਰਮ ਦੇ ਨਾਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਵਾਅਦਾ ਨੋਟ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਵੰਡ 'ਤੇ, ਨੋਟ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਕਰਜ਼ਾ ਇੱਕ ਸਹਿ-ਪਾਰਸੀਰਾਂ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪ੍ਰੋਮਿਸਰੀ ਨੋਟ 'ਤੇ ਬਕਾਇਆ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਸਹਿ-ਪਾਰਸੀਰਾਂ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਨਾਵਾਂ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਇਤਰਾਜ਼ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸਹਿ-ਪਾਰਸਨਰ ਨੋਟ ਦਾ ਧਾਰਕ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਇਤਰਾਜ਼ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ

ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਵਾਅਦਾ ਨੋਟ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਮੁੱਖ ਤੌਰ ' ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਯੋਗ ਸੀ। 'ਤੇ ਪੀ. 158 ਇਹ ਵਾਸੂਦੇਵ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

“ਪਰ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਐਕਟ ਨੈਗੋਸ਼ੀਏਬਲ ਇਨ ਟਰੂਮੈਂਟਸ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਵਿਆਜ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਪੂਰੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਹੈ। ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਕਿਸੇ ਫਰਮ ਜਾਂ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਰੂਪ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਫਰਮ ਇੱਕ ਨੈਗੋਸ਼ੀਏਬਲ ਇੰਸਟਰੂਮੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਕ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਆਮ ਨਿਯਮਾਂ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਜਾਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ।

(12) ILR (1940) ਬੋਮ. 153.

(13) ਉਸ ਮਕਸਦ ਲਈ ਕੋਡ। ਸ਼ਾਂਤਾਰਾਮ ਬਨਾਮ ਸ਼ਕਮਤਾਰਾਮ (11) ਵਿੱਚ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਬਰੂਮਫੀਲਡ ਨੇ "ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤਾ ਕਿ ਐਕਟ ਬਿੱਲਾਂ, ਨੋਟਾਂ ਅਤੇ ਚੈੱਕਾਂ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਅਤੇ ਗੱਲਬਾਤ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਜਾਂ ਤਬਾਦਲੇ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੇ ਯੰਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਸਾਰਣ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ" . ਜੇ ਮੈਂ ਇੱਜ਼ਤ ਨਾਲ ਕਹਾਂ ਤਾਂ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਸਹੀ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਨਾਮ ਧਾਰਕ ਮਰ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਉਸ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਮਿ੍ਰਤਕ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਇੱਕ ਵਾਅਦਾ ਨੋਟ 'ਤੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਭਰਪਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਿਆ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਬੈਰਾਗੀ ਚਰਨ ਦਾਸ ਬਨਾਮ ਸ਼ਰਤ ਚੰਦਰ ਘੋਸ਼ (12) ਵਿੱਚ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜੂਸਟਿਸ ਵਰਮਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਮਰਥਨ ਅਤੇ ਸਪੁਰਦਗੀ ਇੱਕਮਾਤਰ ਤਰੀਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਗੱਲਬਾਤ ਯੋਗ ਸਾਧਨ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 301, ਉਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਮਨ ਮੈਨੇਜਰ, ਸਾਰੇ ਇਰਾਦਿਆਂ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਮਿ੍ਰਤਕ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਭੇਜਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਿ੍ਰਤਕ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੋਨੋਟ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਧਾਰਕ ਨਾ ਹੋਵੇ।

ਰਾਏ ਰਾਮ ਕਿਸ਼ੋਰ ਬਨਾਮ ਰਾਮ ਪਰਸ਼ਾਦ (13) ਵਿੱਚ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਵਾਅਦਾ ਨੋਟ ਏ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਚਲਾਏ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਕ ਧਾਰਕ ਵੀ, ਪਰ ਉਹ ਹਾਰ ਗਿਆ ਸੀ। ਵੰਡ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਧਾਰਕ ਵਜੋਂ ਸਥਿਤੀ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੇ ਭਰਾ ਬੀ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਮਿਸਰੀ ਨੋਟ ਅਲਾਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਬੀ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਵਾਅਦਾ ਦਾ ਧਾਰਕ ਨਹੀਂ ਸੀ।

(14) (1938) 40 ਬੋਮ. ਐਲਆਰ 964

(15) ਏਆਈਆਰ 1941 ਪਟਨਾ 403

(16) ਏਆਈਆਰ 1952 ਸਾਰੇ. 245. 7

ਨੋਟਸ ਇਸ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਪਦਮ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਪਰਸ਼ਾਦ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਬੀ ਲੋਕ ਨਾਥ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਮਿਸਰੀ ਨੋਟਸ ' ਤੇ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਿਆ ਸਕਦਾ ਹੈ। >

ਹੋਰ

ਮਹਾਜਨ, ਜੇ.

ਭਗੀਰਥ ਬਨਾਮ ਗੁਲਾਬਕੰਵਰ (14) ਵਿੱਚ ਰਾਜਸਥਾਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਅਤੇ 78 ਦੇ ਅਸਲ ਪ੍ਰਭਾਵ ਅਤੇ ਦਾਇਰੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮਾਮਲਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਫੈਸਲਾ ਮੋਦੀ ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਵਾਂਚੂ, ਸੀਜੇ ਸਹਿਮਤ ਹੋਏ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਨਿਆਂਇਕ ਵਿਚਾਰਾਂ ਵਿਚ ਕਾਫ਼ੀ ਭਿੰਨਤਾ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਪ੍ਰੋਮਿਸਰੀ ਨੋਟ ਦਾ ਧਾਰਕ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਿਆ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਰਣਾ ਬਹੁਤ ਸਿੱਖਿਆਦਾਇਕ ਹੈ। 'ਤੇ ਪੀ. ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ 176 ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕੇਸਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 8 ਅਤੇ 78 ਦੇ ਸਹੀ ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਵਿਆਖਿਆ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਦੋ ਸਕੂਲਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਪੀ. 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। 177. ਮੈਂ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਵਿਸਥਾਰ ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਲਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਸਹੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਿਆਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ-

"10. ਫਿਰ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ S. 8, ਨੈਗੋਸ਼ੀਏਬਲ ਇੰਸਟਰੂਮੈਂਟਸ ਐਕਟ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੇ ਗਏ S. 78 ਦਾ ਅਸਲ ਪ੍ਰਭਾਵ ਕੀ ਹੈ। ਕੀ ਇਹ ਭਾਗ ਆਪਣੇ ਸੰਚਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਕੱਲੇ ਧਾਰਕ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਵੀ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਪ੍ਰੋਮਿਸਰੀ ਨੋਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਸਕਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ, ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਹਰਕਿਸ਼ੋਰ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਅੰਤਰਗਤ ਬੁਨਿਆਦੀ ਵਿਚਾਰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ. v. ਗੁਰੂ ਮੀਆ (15), ਅਤੇ ਉਸ ਰਾਏ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੋਰ ਮਾਮਲੇ।

(17) ਏਆਈਆਰ 1956 ਰਾਜ. 174.

(18) ਏਆਈਆਰ 1931 ਕੈਲ. 387.

(19) ਅਸੀਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਅਤੇ ਚਿੰਤਾਜਨਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਇਸ ਨਤੀਜੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਸਮਝਣਾ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਧਾਰਾਵਾਂ ਜਾਂ ਨੈਗੋਸ਼ੀਏਬਲ ਇੰਸਟਰੂਮੈਂਟਸ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਸਕੀਮਾਂ ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਰੋਕਦੀਆਂ ਹਨ। - ਪ੍ਰੋਮਿਸਰੀ ਨੋਟ ਜਾਂ ਐਕਸਚੇਂਜ ਦਾ ਬਿੱਲ ਜਾਂ ਇਸ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਚੈੱਕ।

ਸੈਕਸ਼ਨ 78 ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦਾ ਜੋ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਇਹ ਸੈਕਸ਼ਨ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਣ ਲਈ ਜੋ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਭੁਗਤਾਨ, ਯੰਤਰ ਦੇ ਪੂਰੇ ਡਿਸਚਾਰਜ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ, ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 82(c) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜਿੱਥੇ ਇਸਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਿਆਉਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ, ਸੈਕਸ਼ਨ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਸਲ ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਸਾਰੇ ਸੂਟ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ, ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਧਾਰਕ ਲਈ ਸੂਟ ਲਿਆਉਣਾ ਅਸੰਭਵ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਉਦੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਧਾਰਕ ਦੀ ਪ੍ਰੋਮਿਸਰੀ ਨੋਟ, ਜਾਂ ਐਕਸਚੇਂਜ ਦਾ ਬਿੱਲ ਜਾਂ ਚੈੱਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੌਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕੀ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾ ਸਕਦਾ? ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ।

ਦੁਬਾਰਾ ਫਿਰ, ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਦੁਆਰਾ, ਧਾਰਕ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿੱਚ ਸੰਪੱਤੀ ਯੋਗ ਸਾਧਨ ਵਿੱਚ ਸੰਪੱਤੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਵਾਅਦਾ ਨੋਟ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਵੰਡ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ।

ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਸਾਨੂੰ ਪਦਮ ਪਰਸ਼ਾਦ ਦਾ ਕੋਈ ਢੁਕਵਾਂ ਤਰਕ ਨਹੀਂ ਦਿਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲੀ ਮਾਲਕ ਲੋਕਨਾਥ ਕਿਉਂ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਨਾਂ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਸੂਟ ਲਿਆਉਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾਵੇ। ਸਚਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ, ਇਸ ਲਈ, ਮਹਾ ਜ an > ਜੇ. ਸਾਨੂੰ ਕੁਝ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਪਦਾ ਹੈ।

ਨੈਗੋਸ਼ੀਏਬਲ ਇੰਸਟਰੂਮੈਂਟਸ ਐਕਟ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਉਪਬੰਧ ਯੰਤਰਾਂ ਦੀ ਗੱਲਬਾਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਤਾ ਦੇ ਕੋਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਜਿਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਧਾਰਕ ਜਾਂ ਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

, ਕੁਝ ਉਪਬੰਧ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਬੰਧਤ ਯੰਤਰਾਂ ਦੇ ਨਿਰਮਾਤਾ ਜਾਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਨੈਗੋ ਟਾਇਏਬਲ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਧਾਰਾ 78 ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਨਿਰਮਾਤਾ ਜਾਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਡਿਸਚਾਰਜ ਦਿਓ।

ਇਸ ਲਈ, ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 78 ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸਾਧਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸਿਰਫ਼ ਧਾਰਕ ਕੋਲ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਬ੍ਰੇਜ਼ੇਲਾਲ ਸਾਹ ਬਨਾਮ ਬੁੱਧ ਨਾਥ (16) ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੋਰ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਲਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ, ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ, ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਸਾਡੇ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ।

11. ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ, ਇਹ ਵੀ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਲਾਭਪਾਤਰੀ ਜਾਂ ਸੱਚਾ ਮਾਲਕ ਅਜਿਹਾ ਸੂਟ ਲਿਆ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਧਾਰਕ ਹੀ ਹੈ ਜੋ ਧਾਰਾ 78 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰਮਾਤਾ ਨੂੰ ਡਿਸਚਾਰਜ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(20) ਏਆਈਆਰ 1928 ਕੈਲ. 148.

(21) ਇੰਸਟਰੂਮੈਂਟਸ ਐਕਟ, ਅਤੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਅਸਲ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਧਾਰਕ ਤੋਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਡਿਸਚਾਰਜ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਜੇ ਧਾਰਾ 78 ਵਿੱਚ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਲੋੜ ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਨਿਰਮਾਤਾ ਜਾਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 78 ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਇੱਕ ਅਸਲ ਜੋਖਮ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਕੋਈ ਜਾਇਜ਼ ਕਲਪਨਾ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। - ਅਜਿਹਾ ਨਜ਼ਰੀਆ ਅਪਣਾਉਣ ਲਈ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਦੋਹਰੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਵਾਲੇ ਅਜਿਹੇ ਬੇਲੋੜੇ ਜੋਖਮ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਰੱਖੇਗਾ।

12. ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਇਸ ਲਈ, ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਸੰਯੁਕਤ ਸੰਚਾਲਨ ਤੋਂ, ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਕੁਝ ਕਿਸਮ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਸਿਧਾਂਤ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਕੰਮ ਕਰਨਗੇ।

13. ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਉਹ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਧਾਰਕ ਲਾਭਕਾਰੀ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਉਕਸਾਏ ਬਿਨਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਇੱਕ ਸੂਟ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਮਤਭੇਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚੰਗਾ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਧਾਰਕ ਨਿਰਮਾਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲਾਭਪਾਤਰੀ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਜਾਂ ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਕਰਜ਼ੇ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ ਦੇਣਦਾਰ ਸੀ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਲਾਭਦਾਇਕ ਮਾਲਕ ਦਾ ਸਬੰਧ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਸਲ ਮਾਲਕ ਸੀ। ਧਾਰਾ 78 ਇੱਕ ਸੰਪੂਰਨ ਹੈ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਜਵਾਬ.

ਦੂਜੀ ਕਿਸਮ ਦੇ ਕੇਸ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਪਦਮ ਪਰਸ਼ਾਦ ਲਾਭਦਾਇਕ ਜਾਂ ਸੱਚਾ ਮਾਲਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲੈ ਕੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਕ (ਜੋ ਕੋਈ ਹੋਰ ਜੀਵਿਤ ਹੈ) ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਜਾਂ ਮੁਦਈ ਵਜੋਂ ਜਾਂ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵਜੋਂ- ਮਹਾਜਨ > ਜੇ. ਡੈਂਟ ਇਹ ਸਾਨੂੰ, ਸਿਧਾਂਤਾਂ 'ਤੇ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਾਡੇ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੀ ਤਾਰੀਫ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਧਾਰਕ ਦੀ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਸਾਡੇ ਮਨ ਵਿੱਚ, ਕਾਰਨ, ਸਧਾਰਨ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਧਾਰਕ ਦੀ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਨੋਟ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਜਾਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਬੇਲੋੜੇ ਜੋਖਮ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਧਾਰਾ 78 ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਰਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਜਿਹੜੇ ਕੇਸ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸਲ ਮਾਲਕ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਧਾਰਕ ਦੀ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਧਿਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਚਲੇ ਗਏ ਹਨ।

ਰਾਏ ਰਾਮ ਕਿਸ਼ੋਰ ਬਨਾਮ ਰਾਮ ਪ੍ਰਸਾਦ (13) ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦਾ ਕੇਸ ਸਾਡੇ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋਣ ਤੋਂ ਕਿਤੇ ਵੱਧ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਾਅਦਾ ਨੋਟ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ ਜ਼ਿੰਦਾ ਸੀ।, ਪਰ ਉਸ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਧਿਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੇਵਾ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਹੋਤੀ ਲਾਲ (17) ਅਤੇ ਲਛਮੀ ਚੰਦ ਬਨਾਮ ਮਦਨ ਲਾਲ (18) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਫੈਸਲੇ ਸਾਨੂੰ ਜਾਪਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜਦੋਂ ਇਹ (17) ਏ.ਵਾਈ.ਆਰ. 1931 ਸਾਰੇ. 108.

(18) ਏਆਈਆਰ 1947 ਸਾਰੇ. 52.

(19) ਇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨੋਟ ਦਾ ਅਸਲ ਮਾਲਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਬਸ਼ਰਤੇ ਉਹ ਨੋਟ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਜਾਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਲਈ ਦੇਣਦਾਰੀ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਡਿਸਚਾਰਜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਡਿਸਚਾਰਜ ਸਿਰਫ਼ ਯਕੀਨ ਦੇ ਭਰੋਸੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਧਾਰਕ ਉਸਨੂੰ ਖੁਦ ਇੱਕ ਪਾਰਟੀ ਹੈ।

14. (a) ਇੱਕ ਤੀਸਰੀ ਕਿਸਮ ਦਾ ਕੇਸ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਅਸਲ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਇੱਕ ਧਿਰ ਵਜੋਂ ਉਲਝਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਵਜੋਂ ਜਾਂ ਸਹਿ-ਮੁਦਈ ਵਜੋਂ ਹੋਵੇ। ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉੱਪਰ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸੱਚਾ ਮਾਲਕ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਿਆ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਗਲੀ ਸ਼ਰਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਧਾਰਕ ਤੋਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਤੋਂ ਉਚਿਤ ਡਿਸਚਾਰਜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ।

ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਸੇਵਾ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਹੋਤੀ ਲਾਲ (17) ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿਣ ਲਈ ਢਾਲਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦਾ ਬੇਨਾਮੀਦਾਰ ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਕਰੈਡਿਟ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਵਸੂਲੀ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਸਿਵਾਏ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਮੁੱਖ ਮੁਦਾਲੇ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਧਾਰਕ ਤੋਂ ਡਿਸਚਾਰਜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਿਵਸਥਾ ਇਹ ਵੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਡਿਕ੍ਰੇਟਲ ਰਕਮ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ ਸੀ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ, ਇਹ ਧਾਰਕ ਦੇ ਕਰੈਡਿਟ ਲਈ ਯਕੀਨੀ ਹੋਵੇਗਾ।

15. ਅਸੀਂ ਅੱਗੇ ਸੋਚਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਧਾਰਕ ਇੱਕ ਸਹਿ-ਮੁਦਈ ਹੈ, ਸਥਿਤੀ ਅਜੇ ਵੀ ਸਰਲ ਹੈ। ਵਿੱਚ

ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਮੁਸ਼ਕਲ ਦੇ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਕ ਵੀ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੱਖਾਂ ਦੀ ਲੜੀ ਵਿੱਚ ਸੱਚਾ $\wedge \wedge j$ ਹੈ। ਮਾਲਕ, ਅਤੇ ਨਿਰਮਾਤਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਡਿਸਚਾਰਜ ਦੇਣ ਲਈ ਇੱਕ ਢੁਕਵਾਂ ਫ਼ਰਮਾਨ ਗਾਉਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਯੋਗ ਹੋਣ ਲਈ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਧਾਰਕ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਇੱਕ ਸਹਿ-ਮੁਦਈ ਵਜੋਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਧਿਰ ਹੈ।

ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਰਿਸ਼ਬਕੁਮਾਰ ਮੋਹਨਲਾਲ ਬਨਾਮ ਮੋਤੀਲਾਲ ਕਸਤੂਰਚੰਦ (19) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸਨ ਕਿ ਲਾਭਕਾਰੀ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚੰਗਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿੱਥੇ ਸਾਧਨ ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਧਿਰ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇ। ਅਤੇ ਇੱਕ ਜਾਇਜ਼ ਡਿਸਚਾਰਜ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਬੇਨਾਮੀਦਾਰ ਇੱਕ ਸਹਿ-ਮੁਦਈ ਹੈ, ਮਾਮਲਾ ਸਧਾਰਨ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੂਜੇ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੁਦਈ ਵੀ/

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਸਥਿਤੀ, ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਚੰਗੀ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗੀ ਜਿੱਥੇ ਧਾਰਕ ਨਾ ਤਾਂ ਮੁਦਈ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਵੀ ਹੈ ਪਰ ਅਸਲ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਵੀ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੰਨ੍ਹਦਾ ਹਾਂ, ਉਹ ਇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਧਿਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

16. ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਹੋਰ ਕਿਸਮ ਦਾ ਕੇਸ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਧਾਰਕ ਹੁਣ ਜਿੰਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਕਰਜ਼ਾ ਹੈ

(20) ਏਆਈਆਰ 1949 ਨਾਗ 21.

(21) ਯੰਤਰ ਉੱਤੇ ਅਜੇ ਵੀ ਇਸਦੇ ਨਿਰਮਾਤਾ ਜਾਂ ਸਵੀਕਾਰਕਰਤਾ ਤੋਂ ਵਸੂਲੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਬਾਕੀ ਹੈ। ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਆਮ ਭਾਵਨਾ ਵਿੱਚ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ii ਮੁਕੱਦਮਾ ਜੋ ਵੀ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਧਾਰਕ ਮਰ ਚੁੱਕਾ ਹੈ ਜਾਂ "ਧਾਰਕ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਅਰਥ ਦੇ ਅੰਦਰ ਡਿਸਚਾਰਜ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 78, ਨੈਗੋਟੀ ਯੋਗ ਇੰਸਟਰੂਮੈਂਟਸ ਐਕਟ। ਧਾਰਕ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧ ਸਾਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੋਣਗੇ; ਸਾਧਨ ਅਤੇ ਭਾਗ 'ਤੇ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੋ

78 ਜਾਂ ਨੈਗੋਸ਼ੀਏਬਲ ਇਨ ਸਟ੍ਰੂਮੈਂਟਸ ਐਕਟ ਵਿਚ ਕੋਈ ਹੋਰ ਚੀਜ਼, ਧਾਰਕ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇੰਸਟ੍ਰੂਮੈਂਟ 'ਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲਿਆਂਦੇ ਜਾ ਰਹੇ ਅਜਿਹੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿਚ ਰੁਕਾਵਟ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਖੜ੍ਹੀ ਹੈ।

ਰਾਏ ਰਾਮ ਕਿਸ਼ੋਰ ਬਨਾਮ ਰਾਮ ਪ੍ਰਸਾਦ (13) ਵਿੱਚ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਰਾਜਸਥਾਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਭਗੀਰਥ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਰਾਏ ਰਾਮ ਕਿਸ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਸਿੱਖਿਅਤ ਜੱਜਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਾਣ ਲਈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਸੇਵਾ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਹੋਤੀ ਲਾਲ (17) ਅਤੇ ਲਛਮੀ ਚੰਦ ਬਨਾਮ ਮਦਨ ਲਾਲ (18) ਦੇ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨਾ ਪਸੰਦ ਕੀਤਾ।

ਕਾਲੀ ਚਰਨ ਪ੍ਰਸਾਦ ਬਨਾਮ ਮੁਹੰਮਦ ਇਬਰਾਹਿਮ (20) ਵਿੱਚ ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਉਪਯੋਗੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਭਾਈਵਾਲੀ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤ ਇੱਕ ਰਿਸ਼ੀਵਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਅਦਾ ਨੋਟ ਦਾ ਧਾਰਕ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਉਸ ਨੋਟ ਦਾ ਨਾਮਜ਼ਦ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਤਾ ਜਾਂ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ।

(22) 1930-37) 41 CWN 697.

(23) ਪਦਮ ^ ਪਰਸ਼ਾਦ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਤੋਂ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਨਿਯਮ ਨਿਰਪੱਖ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ^ ਨਾਥ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੈਅ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਮਿ੍ਰਤਕ ਧਾਰਕ ਦਾ ਵਾਰਸ ਮਹਾਜਨ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਵਾਅਦਾ ਨੋਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਿਆ ਸਕਦਾ ਹੈ > j ਦੀ ਰਕਮ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮਿ੍ਰਤਕ ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਵਿਰਾਸਤ ਦੁਆਰਾ ਮਿ੍ਰਤਕ ਧਾਰਕ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਲਟ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਕੋਈ ਫੈਸਲਾ ਸਾਡੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਾਜਸਥਾਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋਵੇਗਾ। ਭਗੀਰਥ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਅਸਲ ਟਕਰਾਅ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਵਾਅਦਾ ਨੋਟ ਦਾ ਧਾਰਕ ਸਿਰਫ਼ ਬੇਨਾਮੀਦਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੋਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਸਲ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਹੈ: ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੇਖੋ ਲਛਮੀ ਚੰਦ ਬਨਾਮ ਮਦਨ ਲਾਲ (18) ਅਤੇ ਸੁਬਾ ਨਾਰਾਇਣ ਵਾਥਿਯਾਰ ਵਾਈ. ਰਾਮਾਸਵਾਮੀ ਅਈਅਰ (21)। ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਸੈਕਸ਼ਨ 8 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 78 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਕੇਂਦਰਿਤ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 30 ਮਦਰਾਸ 88 ਵਿੱਚ ਸੈਕਸ਼ਨ 8 ਵਿੱਚ "ਉਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਨਾਮ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ" ਸ਼ਬਦਾਂ 'ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋਵੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਲਾਭਪਾਤਰੀ ਆਪਣੇ ਬੇਨਾਮੀਦਾਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰੋਨੋਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਿਆ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿਵਾਦਿਤ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਲੈਣ ਲਈ ਬਿਹਤਰ ਨਜ਼ਰੀਆ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਭਗੀਰਥ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਰਾਜਸਥਾਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਟਕਰਾਅ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਵੀ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕੀ ਪ੍ਰੋਮਿਸਰੀ ਨੋਟ ਦਾ ਵਿਕਰੇਤਾ ਉਸ ਨੋਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਾਂ ਫਿਰ ਇਹ ਸਵਾਲ ਫਿਰ ਵਿਵਾਦ ਹੈ। ਜੰਗ ਬਹਾਦਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਚੰਦਰ ਬਲੀ ਸਿੰਘ (22) ਵਿੱਚ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਵਿਕਰੇਤਾ ਧਾਰਾ 8 ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਧਾਰਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਦੁਆਰਾ ਇਸਦੇ ਉਲਟ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ

(24) (1907) 30 ਮੈਡ. 88.

(25) ਏਆਈਆਰ 1939 ਸਾਰੇ. 279.

ਪਦਮ ਪਰਸ਼ਾਦ ਕੋਰਟ ਸੂਰਤ ਚੰਦਰ ਸਾਹਾ ਬਨਾਮ. ਕ੍ਰਿਪਾਨਾਥ ਚੋ-

ਲੋਕ ਨਾਥ ਅਤੇ ਧੁਰ ਵਾਈ (23), ਅਤੇ ਪਟਨਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਘਨਸ਼ਿਆਮ ਇਕ ਹੋਰ ਦਾਸ ਮਾਰਵਾੜੀ ਵਿ. ਰਾਘੋ ਸਾਹੂ (24)। ਘਨਸ਼ਿਆਮ ਦਾਸ ਮਹਾਜਨ ਵਿੱਚ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੀਆਂ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ .77^ ਟੀ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ,

ਮਾਰੀਵਰੀ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਲਾਭਦਾਇਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ:-

“ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲਗਦਾ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਮਰਥਨ ਹੀ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਸਾਧਨ ਹੈ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਨੈਗੋਸ਼ੀਏਬਲ ਇੰਸਟ੍ਰੂਮੈਂਟ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਨੈਗੋਸ਼ੀਏਬਲ ਇੰਸਟ੍ਰੂਮੈਂਟਸ ਐਕਟ ਦਾ ਚੈਪਟਰ 1 IV ਇਹਨਾਂ ਯੰਤਰਾਂ ਦੀ ਗੱਲਬਾਤ ਦੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ।' ਸਾਧਾਰਨ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 48 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਇੱਕ ਹੈਂਡ-ਨੋਟ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੈ, ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਅਤੇ ਡਿਲੀਵਰੀ ਦੁਆਰਾ ਗੱਲਬਾਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ; ਖਾਲੀ ਵਿੱਚ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਇੱਕ ਵਾਅਦਾ ਨੋਟ ਜਾਂ ਧਾਰਕ ਜਾਂ ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਅਦਾ ਨੋਟ, ਸੌਖੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਨੈਗੋਸ਼ੀਏਬਲ ਇੰਸਟ੍ਰੂਮੈਂਟਸ ਐਕਟ ਖੁਦ ਇਹ ਮਾਨਤਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨੈਗੋਸ਼ੀਏਬਲ ਇੰਸਟ੍ਰੂਮੈਂਟ ਨੂੰ ਸੰਦੇਬਾਜ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 118(ਏ) ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ, ਜਦੋਂ ਨੈਗੋਸ਼ੀਏਬਲ ਇੰਸਟ੍ਰੂਮੈਂਟ ਨੂੰ ਗੱਲਬਾਤ ਜਾਂ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਇਹ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਵਿਚਾਰ- ਵਟਾਂਦਰੇ ਲਈ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਕੇਸ ਨਾਲ ਵੱਖ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਮੈਂ ਜਗਜੀਵਨ ਮਾਵਜੀ ਵਿਠਲਨੀ ਬਨਾਮ ਰਣਛੋੜਦਾਸ ਮੇਘਜੀ (25) ਜੇ ਏਟ ਪੰਨਾ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। 556, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ:-

“ਸੈਕਸ਼ਨ 78 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਭੁਗਤਾਨ ਸਾਧਨ ਦੇ ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਜੇਕਰ Vrajlal

- (26) ਏਆਈਆਰ 1934 ਕੈਲ. 549
- (27) (1937) 16 ਪੈਟ. 74 (FB)
- (28) ਏਆਈਆਰ 1954 ਐਸਸੀ 554.
- (29)

ਪ੍ਰੋਮਿਸਰੀ ਨੋਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ment ਇੱਕ ਵੈਧ ਡਿਸਚਾਰਜ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਜਾਇਜ਼ ਡਿਸਚਾਰਜ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ , ਤਾਂ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਵਾਅਦਾ ਨੋਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਨਾ ਰੱਖ ਸਕੇ। (ਇਕੱਲੇ ਵਾਰਸ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ, ਵਿਰਸੇ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰੋਮਿਸਰੀ ਨੋਟ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਵਿਚ ਨਿਯਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਵਿਚ ਉਹ ਇਕੱਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ ਜੋ ਜਾਇਜ਼ ਡਿਸਚਾਰਜ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ, ਨਾ ਤਾਂ ਸਿਧਾਂਤ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ 'ਤੇ। , ਇਹ ਮੰਨਣ ਲਈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਵਾਰਸ ਵਾਅਦਾ ਨੋਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ।

ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਨਿਪਟਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਤਾਰਾ ਵਤੀ ਦੀ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਹੀਂ ਸੀ

ਸੂਟ ਪ੍ਰੋਨੋਟ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਨੋਟ ਸਿਰਫ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਦਈ ਦੇ ਕੋਲ ਹੈ ਜੋ ਕਨੂੰਨੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਦੇਣਦਾਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਨੋਟ ਦੀ ਇੱਕ ਵੈਧ ਡਿਸਚਾਰਜ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੋਰ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਆਇਆ। ;

ਟਿੱਲਜ਼ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ ਸਾਡੇ ਝਗੜੇ ਲਈ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ।

< ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਸਹੀ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਆਈ ਸੀ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਸੀ।) ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਇਹ ਅਪੀਲ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਖਾਰਜ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਅਜੀਬ ਹਾਲਾਤਾਂ ਬਾਰੇ ਮੈਂ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦੇਵਾਂਗਾ

ਲਾਗਤ

ਇੰਦਰ ਦੇਵ ਦੁਆ, ਜੇ.-ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਐਚ.ਆਰ ਖੰਨਾ, ਜੇ.—ਮੈਂ ਵੀ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ | ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ |

ਮੋਹਿਤ ਕੁਮਾਰ (ਅਨੁਵਾਦਕ)